Orfeó Nova Tàrrega

ATENEU

Festes en commemoració del primer centenari
del naixement del músic-poeta

1824 1874

JOSEP ANSELM CLAVÉ

PRESIDIDES PEL MESTRE MILLET

Tàrrega, 14 de Setembre de l'any 1924

R113.2

PROGRAMA

Ballades de Sardanes en els jardins, a càrrec de l'acreditada cobla "La Principal del Camp".

EXTRAORDINARI CONCERT

Primera Part

El cant de la Senyera			Millet Maragall
L'Hereu Riera	(popular)	(solo Srta. Grau)	Cumellas Ribó
El Fill de Don Gallardó	»		Sancho Marraco
Els fadrins de Sant Boi	»		Pérez Moya
El Rossinyol	»	(solo Sreta. Vilalta)	Mas i Serracant
La mort de l'Escolà		(solo nen Auberni)	Nicolau Verdaguer
Les neus que es fonen La sardana de les monges			Morera Guimerà

Parlament pel mestre Millet

Segona Part — Obres de Clavé

Secció d'homes

Les flors de Maig

Secció de senyoretes

Enyorament (solo Sreta. Grau - Piano: mestre Serra)

Orfeó i orquestra

La font del roure

Una fontada

I A trenc d'alba
II Costa amunt
III La cacera
IV Turbonada d'estiu
V Llevant de taula

Orfeó, chor "L'Alba" i orquestra

La Gratitut (Himne)

CLAVÉ

Ánima jove, senzilla, reflectadora dels ideals que tenien ullpres a l'element popular de sa època, així com de l'atmòsfera caldejada del romanticisme que vivificava els esperits més cultivats: d'aquell mateix romanticisme que engendrà nostre renaixement. § Ánima simple, espill clarissim que reflecta inconscientment l'hermosura verdosa d'aquell despertar de la Morta-viva, de la Catalunya que estava com encantada esperant el buf màgic de la poesia santa per tornar a tenir conciència de son ésser. § Les obres d'en Clavé formen un agrupament apart de tot lo que s'ha produït en el gènere choral popular. § Dues tendències s'observen en les composicions chorals del poble: la tendència francesa, que caracteritza el repertori tradicional dels Orfeons de nostra veïna terra, donant formes extenses, buides generalment d'inspiració, i la tendència alemanya que guarda la forma i l'esperit de la cançó tradicional. Els chorals alemanys surten del poble i van al poble: els francesos s'aparten del poble i no van enlloc, a no ser a la fanfarroneria de l'art mentida. § En Clavé rebé solament la influència francesa, més això fa pujar son mèrit, ja que vivificà la forma extensa amb l'inspiració ingènua que'l glorifica, i si no hi trobem en sa música aquell lirisme profond d'un Schubert o d'un Schumann, ni l'art refinat d'un Grieg, en canvi hi sentim un regust de naturalesa, ens convenç per una franquesa melòdica i harmoniosa tan característica que, al menys per nosaltres els catalans, ens és impossible trobar res més dintre el gènere que satisfaci tant nostre sentit estètic. No trobarem res que sobrepuji les delicadeses d'*El somni d'una verge*, res que arribi a la realitat pasmosa de *La Brema*, mostra evident de la grapa genial d'en Clavé. § Lluis Millet.

LA GRATITUT

(HIMNE A GRANS CHORS)

Himnes d'amor
en gai concent
donem al vent!
Pobli l'espai
el grave accent
del brau jovent.

Cent pobles
en un sol chor unim-ne;
i un himne
conquisti als cent un llor.
Rendint a l'Art tribut
tribut d'amor
i Gratitut.

Onegi als vents
ric estandart,
on del Bell Art
brillin plascents
els atributs;
i d'ell entorn
juntin-s'hi amb pler
quants en est jorn
presten tribut
al Gai Saber.

Cantem himnes d'amor.

L'obrer, que el sant dia
feiner, atrafegat,
amb sa suor
llur pa ha guanyat,
i essent vespre cultiva
l'art que'l cor li captiva,
nous hàbits, que molt l'honren,
apler, apler, contrau;
i amb cants d'amor
i accents de pau,
elevant-se en sa esfera,
als companys morigera;
i amb just orgull
ofereix a sa Pàtria
el fruit que cull
en l'artístic verger;
que idolatra l'obrer
a la Pàtria i basqueja
perque un jorn doni enveja
a l'altiu estranger.

Rendim a l'Art tribut
d'amor i Gratitut.

Onegi als vents
ric estandart, *etz.*

Hui l'il·lustrat concurs que nos alenta
en nostre humil treball i ardent esforç,
en est brillant concert veurà patenta
la Gratitut sens par de nostres cors.
La Gratitut d'obrers que's regositgen
guanyant un llor en premi a llurs afanys,
la Gratitut d'uns cors que sols desitgen
l'estimació de propis i d'estranys.

Cent pobles
en un sol chor unim-ne:
i un himne
conquisti als cent un llor.
Rendint a l'Art tribut,
tribut d'amor
i Gratitut.

Onegi als vents
ric estandart, *etz.*

5803 - Imp. F. Camps Calmet